

תת"ע 1990/02/21 - עדן אראלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1990-02-21 מדינת ישראל נ' אראלי
תיק חיזוני: 14120611158

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	עדן אראלי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

- לפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 12.4.21 (להלן: "פסק דין").
- במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של נהייה ברכב על המדרכה שלא לשם ח齊תה כדי להיכנס לחצרם או לצאת מהם בגין תקנה 38(א) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 8.12.20, ונגזר עליו קנס בסך 400 ₪.
- ב"כ המבוקש טعن כי האירוע שלאחר הדז"ח צולם במלצת אבטחה וכי נראה בבירור שהմבוקש חצה את המדרכה לצורך כניסה לחצר ביתו והוכה קשות על ידי השוטרים שרשמו את הדז"ח. טען כי המבוקש הכחיש את ביצוע העבירה כבר מהרגע הראשוני ולכן ביקש להישפט. טען כי מעין באישור המסירה עולה כי המבוקש לא זומן כדין. טען כי האישור פגום וכי כתוב עליו תאריך נסף, 24/10, שהוא תאריך בלתי אפשרי משום שהוא קודם לביצוע העבירה בחודש וחצי. טען כי לא ברור כמה זמן הושאר אישור המסירה בתיבה והאם נשלחה הודעה שנייה. טען כי כי בהתאם לחוק הדואר היה על השולח לציין כי קיימת חזקת מסירה בהתאם לכל דין, וכי אישור המסירה אינו עומד בתקנות סדר הדין הפלילי שכן אינו דומה לטופס 8ב בתוספת והוא חסר פרטים רבים. טען כי על פי הוראות החוק המאשימה לא הייתה מוסמכת בזמן המבוקש לדין שכן מדובר בעבירה ברירת משפט עליה ביקש להישפט. טען כי הורתת פסק הדין על כנו תגרום למבוקש עיוות דין שכן יש לו טענות הגנה טובות וראויות להוכחת חפותו, וביקש ליתן לו יומו בבית המשפט.
- ב"כ המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה כי הודיעת תשלום קנס נשלחה למבוקש ודבר הדואר חזרقلא נדרש. טענה כי התאריך הרשום על אישור המסירה הוא 24/10/21, בגין טענת המבוקש כי התאריך על האישור קודם בחודש וחצי לביצוע העבירה. טענה כי המבוקש לא העלה טענות הגנה ולא הצבע

כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוזת דין.

5. לאחר שקהלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאו התיעצבותו לדין או גרים עיוזת דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 01/2014 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאמו נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מטעם "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמרה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

8. אישור המסירה עולה כי הזימון נשלח לכתבתו של המבוקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במקרה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבוקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. יצוין כי בשורת פרטי מוסר דבר הדואר רשום תאריך 10/2/21, שם מוסר דבר הדואר וחתימה. יצוין כי על גבי החלק העליון של אישור המסירה רשומות ספורות נוספות אשר לא ברור מהן מתייחסות.

9. מעבר לכך, טענות ב"כ המבוקש כי המאשימה לא הייתה מוסמכת לשולח למבקש זימון לדין, אינה עולה בקנה אחד עם הוראות חוק סדר הדין הפלילי ותקנות סדר הדין הפלילי בעניין זה. יפים לעניינו הדברים כפי שנקבעו ע"י ס. הנשיא כב' השופט קרבזובם, בתת"ע (חיפה) 18-02-8700 **תאופיק נ' מדינת ישראל** (27.11.19):

"סעיף 230 לחוק קובע כי מי שהודיע על רצונו להישפט: "**תישלח לו הזמנה למשפט בתוקן שנה...**". אין בסעיף 230 כל קביעה לפיה הזמנה צריכה להישלח דווקא על ידי בית המשפט. גם מעין בתקנות (סימן ד' סדרי אישום והמצאת מסמכים) אין למוד על כך שהמאשימה אינה רשאית לזמן את הנאשם לדין. נהפו הוא, מקרים הקיימים ניתנים ללמידה שלמשפטה ניתנו סמכויות בהקשר זה. סעיף 38.(א) לתקנות מתיר לשוטר למסור לאדם הזמנה למשפט בעבורות קלות, למעט בעבורות קנס. סעיף 43 לתקנות קובע כי הזמנה למשפט בעבורות מסווג בירית משפט תומצא לנאים לפי טופס 8ב שבתopsisת, ואין בסעיף כל הוראה אשר אוסרת על המאשימה לזמן את הנאשם לדין. סעיף 44ב. לתקנות קובע כי **"הומצאה הזמנה למשפט לפי סימן זה, יוגש עותק ממנה לבית המשפט שהנאשם הזמן להתייצב לפניו."** מילוון הסעיף ברור, כי המחוקק היה ער לעובדה שהזמן לדין אינו מבוצע על ידי בית המשפט, ובהתאם קבע כי יש להגיש עותק ממנו לבית המשפט." (הדגשות במקור, ר.פ.).

מעבר לכך, לא מצאתי ממש ביתר טענותיו של ב"כ המבוקש ביחס לפגמים באישור המסירה.

- .9. עם זאת, המבוקש העלה טענות הגנה אפשריות באשר לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי יש בידו להוכיח חפותו באמצעות סרתון. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסביר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבוקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.
- .10. סיכומו של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול פסק הדין, אך זאת בכפוף לחיוב המבוקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 300 ש"ח, אשר ישולם על ידי המבוקש עד ליום 1.9.21.
- .11. ככל שסכום הוצאות ישולם בהתאם למועד האמור בהחלטה כאן, יועבר התקין לעיוני ע"י המזכירות יקבע מועד חדש להקראה.
- .12. ככל שההוצאות לא ישולמו כאמור לעיל, ההחלטה על עיכוב ביצוע גזר הדין תבוטל ופסק הדין יוותר על כנו.

المذكرات تؤدي إلى تفعيله في الماء.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"א, 09 אוגוסט 2021, בהעדך
הצדדים.